

PARAULA I VIDA

Junts, mai sols, traçar camins de pau

El Papa Francesc ens ha ofert el seu Missatge de Pau per al nou any 2023, que ens vol desvetllar a l'acció per la pau, amb esperança, després de la tragèdia de la Covid-19. Ens vol oberts a l'esperança, confiats en Déu que es fa present, ens acompanya amb tendresa, ens sosté en la fatiga i, sobretot, orienta el nostre camí. Hem ser com sentinelles que vetllen l'albada per als germans, especialment en les hores més fosques.

La pandèmia viscuda ha ferit el teixit social i econòmic, traient a la llum contradiccions i desigualtats. S'estén un sentiment de derrota i amargor, es debiliten els esforços dedicats a la pau, i es provoquen nous conflictes socials, frustracions i violències de tot tipus. Afloren les fragilitats. La lliçó més gran que ens deixa la Covid-19 és la consciència que tots ens necessitem; que el nostre tresor més gran, encara que també el més fràgil, és la fraternitat humana, fundada en la nostra filiació divina comuna. Ningú no es pot salvar tot sol. És urgent cercar i promoure junts els valors universals, fonament de la fraternitat humana. I ens anima a retornar a la humilitat; a la reducció del consumisme; a una renovada solidaritat que fa sortir de l'egoisme, per obrir-nos al patiment dels altres i a les seves necessitats. Posem la paraula «junts» al centre de tot! La fraternitat i la solidaritat són les que poden construir la pau, garantir la justícia i superar els esdeveniments més dolorosos. La pau que neix de l'amor fratern i desinteressat pot ajudar a superar les crisis personals, socials i mundials.

També ens cal considerar com la guerra a Ucraïna es cobra víctimes innocents i propaga la inseguretat, no només entre els directament afectats, sinó de manera

generalitzada i indiscriminada cap a tot el món; també afecta els qui, encara que molt lluny, en pateixen els efectes col·laterals. Aquesta guerra, juntament amb els altres conflictes arreu del planeta, representa una derrota per a la humanitat. No hem trobat solucions adequades a la guerra. Certament, el virus de la guerra és més difícil de vèncer que els virus que afecten l'organisme humà, perquè no procedeix de l'exterior, sinó de l'interior del cor, corromput pel pecat (cf. Mc 7,17ss).

Què podem fer-hi? Deixem-nos canviar el cor per l'emergència viscuda, és a dir, permetem que Déu transformi els nostres criteris d'interpretació del món i de la realitat a través d'aquest moment històric. Ja no podem pensar només a preservar l'espai dels «nostres» interessos personals o nacionals, sinó que hem de concebre'ns a la llum del bé comú, amb un sentit comunitari, és a dir, com un «nosaltres» obert a la fraternitat universal.

Les diverses crisis morals, socials, polítiques i econòmiques que patim estan totes interconnectades. Per això estem cridats a fer front als reptes del nostre món amb responsabilitat i compassió. I el Papa assenyala alguns d'aquests reptes: Sanitat pública per a tothom; accions de pau per a posar fi als conflictes i les guerres que generen víctimes i pobresa; tenir cura de manera conjunta de la casa comuna i fer front al canvi climàtic; lluitar contra el virus de la desigualtat i garantir alimentació i treball digne per a tothom, donant suport als qui ni tan sols tenen un salari mínim; acollida i integració dels emigrants i dels descartats. Ens hem d'inspirar en l'amor infinit i misericordiós de Déu.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Novena al Nen Jesús a la parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell

Els 9 dies abans de la solemnitat del Nadal de Nostre Senyor Jesucrist, a la Parròquia de Sant Ot de La Seu d'Urgell va tenir lloc la tradicional Novena al Nen Jesús, que realitza la comunitat llatinoamericana —i especialment colombiana— de la parròquia.

Enguany fou presidida per Mn. Martín Nicolás Hinojosa, Sacerdot mexicà de la Diòcesi de Matamoros, que col·labora pastoralment a la Diòcesi d'Urgell.

El dia 24 de desembre a la nit s'hi feu present l'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives, que presidí la Novena i dirigí a la comunitat una benedicció i una reflexió de Nadal.

La Novena està feta de pregària i cants al voltant del preciós pessebre, amb joia i alegria per preparar el Naixement de Jesús, ja pròxim.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

La societat del rendiment (i II)

L'ésser humà, en la cultura neoliberal globalitzada, ha quedat convertit en una màquina de rendiment autista. El dopatge no solament circula en el món de l'esport professional i amateur, com veurem més avall, també en l'àmbit de la universitat i de determinades feines sotmeses a un gran nivell de pressió i d'estrès.

Aquesta tendència a l'ús abusiu del fàrmac és un símptoma revelador. Per

poder suportar la hiperacceleració, la sobredosi informativa i la pressió de la hipercompetitivitat, el dòping acaba essent el pa de cada dia per a molts professionals que breguen en el nostre món.

En un context d'aquesta naturalesa, el transhumanisme es planteja com la redempció, com el perfecte antídote. L'home millorat biotecnològicament serà capaç de rendir més hores, perquè

haurà estat modificat i això li permetrà ser més competitiu i, de retruc, incrementar els guanys. A les empreses els interessarà contractar, especialment, subjectes millorats biotecnològicament, perquè tindran més prestacions i seran més hàbils en la resolució de problemes complexos.

Si això és així, es pot generar fàcilment una discriminació respecte aquells que refusen el millorament biotecnolò-

gic. Senzillament quedaran fora del mercat.

Per tant, la suposada llibertat (*free choice*) en la tria de la millora que vol legitimar el transhumanisme és difícil de garantir el marc d'un sistema neoliberal globalitzat en el qual el que compta és el màxim rendiment amb el mínim cost possible.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

PALABRA Y VIDA

Juntos, nunca solos, trazar caminos de paz

El Papa Francisco nos ha ofrecido su Mensaje de Paz para el nuevo año 2023, que nos quiere despertar a la acción por la paz, con esperanza, después de la tragedia de la Covid-19. Nos quiere abiertos a la esperanza, confiados en Dios que se hace presente, nos acompaña con ternura, nos sostiene en la fatiga y, sobre todo, orienta nuestro camino. Debemos ser como centinelas que velan el amanecer para los hermanos, especialmente en las horas más oscuras.

La pandemia que hemos vivido ha herido el tejido social y económico, sacando a la luz contradicciones y desigualdades. Se extiende un sentimiento de derrota y amargura, se debilitan los esfuerzos dedicados a la paz, provocando nuevos conflictos sociales, frustraciones y violencias de todo tipo. Afloran las fragilidades. La mayor lección que nos deja la pandemia es la conciencia de que todos nos necesitamos; que nuestro mayor tesoro, aunque también el más frágil, es la fraternidad humana, fundada en nuestra filiación divina común. Nadie puede salvarse solo. Urge buscar y promover juntos los valores universales, fundamento de la fraternidad humana. Y nos anima a volver a la humildad; a la reducción del consumismo; a una renovada solidaridad que vence el egoísmo, para abrirnos al sufrimiento de los demás y a sus necesidades. ¡Pongamos la palabra «juntos» en el centro de todo! La fraternidad y la solidaridad son las que pueden construir la paz, garantizar la justicia y superar los sucesos más dolorosos. La paz que nace del amor fraterno y desinteresado puede ayudar a superar las crisis personales, sociales y mundiales.

También debemos considerar cómo la guerra en Ucrania se cobra víctimas inocentes y propaga la inseguridad, no sólo entre los directamente afectados, sino de forma generalizada e indiscriminada hacia todo el mundo; también afecta a quienes, aunque muy lejos, sufren sus efectos colaterales. Esta guerra, junto con otros conflictos en todo el planeta, representa una derrota para la humanidad. No hemos encontrado soluciones adecuadas a la guerra. Ciertamente, el virus de la guerra es más difícil de vencer que los virus que afectan al organismo humano, porque no procede del exterior, sino del interior del corazón, corrompido por el pecado (cf. Mc 7,17ss).

¿Qué hacer? Dejémosnos cambiar el corazón por la emergencia vivida, es decir, permitamos que Dios transforme nuestros criterios de interpretación del mundo y de la realidad a través de ese momento histórico. Ya no podemos pensar sólo en preservar el espacio de «nuestros» intereses personales o nacionales, sino que debemos concebimos a la luz del bien común, con un sentido comunitario, es decir, como un «nosotros» abierto a la fraternidad universal.

Las diversas crisis morales, sociales, políticas y económicas que padecemos están todas interconectadas. Por eso estamos llamados a hacer frente a los retos de nuestro mundo con responsabilidad y compasión. Y el Papa señala algunos de estos retos: Sanidad pública para todos; acciones de paz para acabar con los conflictos y las guerras que generan víctimas y pobreza; cuidar de forma conjunta de la casa común y hacer frente al cambio climático; luchar contra el virus de la desigualdad y garantizar alimentación y trabajo digno para todos, apoyando a quienes ni siquiera tienen un salario mínimo; acogida e integración de los emigrantes y descartados. Debemos inspirarnos en el amor infinito y misericordioso de Dios.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Felicitación de Nadal de la Cúria diocesana

La Cúria diocesana va felicitar el Nadal a l'Arquebisbe d'Urgell, el 23 de desembre, a la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell, en la tradicional felicitació de les festes que inclou l'homenatge a una persona il·lustre del Bisbat, seguint una bella tradició iniciada ja fa molts anys.

Enguany, el personatge a homenatjar fou el Beat P. Robert (Joan) Grau i Bullich, OSB, màrtir, Prior de l'Abadia de Montserrat, nascut a Coll de Nargó el 14 d'abril de 1895 i martiritzat a Barcelona el 5 de gener de 1937. La *Laudatio* del personatge va anar a càrrec de l'actual Prior de Montserrat, P. Bernat Juliol, i hi van ser presents alguns familiars del Beat.

La jornada s'inicià amb unes paraules de benvinguda de l'Arquebisbe Joan-Enric que desitjà un bon Nadal i unes santes festes a tots els treballadors, sacerdots, seminaristes i consagrats, i a les seves famílies, que s'havien reunit a la Casa del Bisbat. També mostrà el dolor de la Diòcesi per tenir de cos present dos preveres traspassats, Mn. Ramon Arderiu i Mn. José de Jesús Navas, a qui l'Arquebisbe encomanà.

Posteriorment, el Vicari general Mn. Mauri va felicitar en nom de tota la Cúria les festes de Nadal, incidint en la necessitat de no deixar-nos abatere per la desesperança i confiant en la llum de Nadal que el naixement de Jesús ens porta. Tot seguit, el Vicari general Mn. Navarri va presentar el resum de l'any 2022, mentre es projectava un resum fotogràfic de l'any, preparat per la Delegació de Mitjans de Comunicació del Bisbat d'Urgell.

A continuació, el P. Bernat Juliol, actual Prior de l'Abadia, oferí la seva aportació sobre la figura del Beat P. Robert (Joan) Grau i Bullich, OSB, que va néixer a

Coll de Nargó i de ben jove ja jugava a ser capellà i a «batejar». Als 15 anys va entrar a formar part dels postulants a Montserrat. El 3 d'agost de 1913 vestí l'hàbit monàstic, professant després solemnement el 21 d'octubre de 1917. Fou ordenat sacerdot el 20 de juliol de 1920. Poc després se n'anà a Palestina a complir la formalitat del servei militar, en terres de missions. L'any 1922 fou designat Prefecte de col·legials, tasca que desenvolupà durant 4 anys. Per les seves qualitats va estar a punt de ser enviat a Bulgària l'any 1926 per a una missió ecumènica important, duta a terme pel Delegat apostòlic Mons. Angelo G. Roncalli. Entre altres treballs intel·lectuals, traduí al català els tres volums de Dom C. Marmion *Jesucrist, ideal del monjo*.

Va ser tanmateix nomenat Prior de l'Abadia de Montserrat l'any 1928 i va haver de portar ell mateix, durant uns mesos, el Monestir en absència de l'Abat Marcet. Presidí també l'organització de les festes jubilaires de l'any 1931.

► **Nadal a la Residència sacerdotal Sant Ermengol amb els seminaristes.** Tots els sacerdots residents a la Residència Sant Ermengol, seguint les bones tradicions, van reunir-se amb l'Arquebisbe i els vicaris per a l'àpat de Nadal, a la vigília, dia 24 de desembre. S'hi van reunir també el Rector del Seminari diocesà i els quatre se-

minaristes. Es va compartir un bon dinar de germanor en el que, a les

postres, amb els torrons i les neules tradicionals, hi va haver cants de nades, catalanes i de fora, amb algun text poètic adient.

Va ser una bella festa de trobada entre generacions de sacerdots i seminaristes, compartint vivències com a preparació del Nadal a les parròquies de la Diòcesi.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

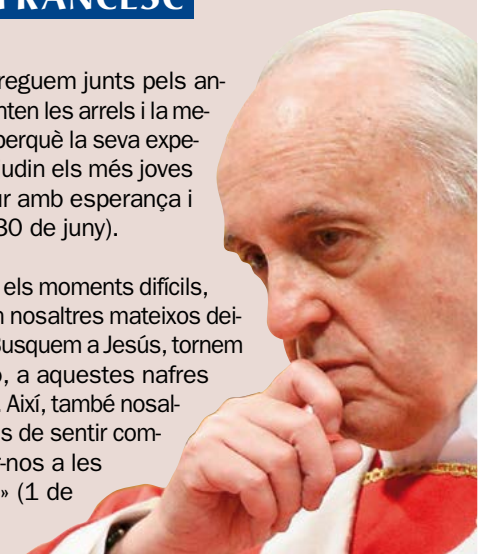

@Pontifex_es: «La sequera és un greu problema. Ha de fer-nos reflexionar sobre la tutela de la creació, que no és una moda, sinó que és responsabilitat de tots nosaltres. El futur de la Terra és a les nostres mans» (29 de juny).

@Pontifex_es: «El Sínode que estem celebrant ens crida a ser una Església que surt a l'encontre del món. Una Església en la qual tots puguin sentir-se acollits, en la qual es conreï l'art de l'escolta, del diàleg, de la participació, sota l'autoritat de l'Esperit Sant» (30 de juny).

@Pontifex_es: «Preguem junts pels ancians, que representen les arrels i la memòria d'un poble, perquè la seva experiència i saviesa ajudin els més joves a mirar cap al futur amb esperança i responsabilitat» (30 de juny).

@Pontifex_es: «En els moments difícils, no ens tanquem en nosaltres mateixos deixant a Jesús fora. Busquem a Jesús, tornem a Ell, al seu perdó, a aquestes nafres que ens han sanats. Així, també nosaltres serem capaços de sentir compassió i d'acostar-nos a les nafres dels altres» (1 de juliol).

Solemnitat del Nadal i cant de la Sibil·la

Des de la tarda del dia 24 i tot el dia 25 de desembre a la Catedral Basílica de Santa Maria de La Seu d'Urgell i a tots els temples parroquials i altres capelles del Bisbat d'Urgell es va celebrar la solemnitat del Nadal del Senyor. Es commemora el naixement en la carn del Fill de Déu, fet home en les entranyes de la Santíssima Verge Maria i custodiat per Sant Josep.

L'Arquebisbe Joan-Enric va presidir les misses vespertines a La Llar de Sant Josep, amb els residents i religioses dels Ancians Desemparrats de la Llar i a la Catedral, on abans de la celebració eucarística, la soprano Laura Castellet i cantors de l'Escola de Música de La Seu d'Urgell van interpretar a l'inici de la Missa vespertina el *Cant de la Sibil·la*, segons els cantors de La Seu d'Urgell: «Lo jorn del judici, parrà qui haurà fet servici». Aquest és el missatge de la Sibil·la, profetessa del paganisme, que també anuncia que s'acompleixen les esperances de l'antiguitat i que neix la salvació, i que, tots els mortals han de recordar que seran jutjats per les obres de servei i amor que hauran dut a terme.

A la Missa del migdia del dia 25 de la Catedral, l'Arquebisbe d'Urgell va impartir la benedicció apostòlica papal amb indulgència plenària. El missatge de l'Arquebisbe a les diverses homilies es va centrar en el comentari de l'Evangelí, sigui el de la missa de la Nit (els Sinòptics) com el de la missa del Dia

de Nadal (pròleg del quart Evangelí). Jesús que neix pobre i humil a Betlem ens ensenya el camí de la humilitat i comparteix la nostra naturalesa humana per «divinitzar» l'home i elevar-lo vers la seva plenitud i sentit últim que és la vida per sempre amb Déu. Aquest Jesús infant que adorem ara a Betlem és el que morirà i ressuscitarà i qui es fa present misteriosament però realment en l'Eucaristia per l'acció del ministeri dels sacerdots.

L'Arquebisbe animà a viure el sentit profund del Nadal, del «Bon» Nadal, una bondat que no neix de nosaltres ni de les obres i capacitats humanes sinó de la benignitat de Déu. Jesús és el qui porta la pau, la salvació, la joia a un món marcat pel dolor, les guerres, les malalties i els sofriments. Cal que ens obrim al Misteri del Fill de Déu fet carn i que no siguem «rabadans» que no volen anar a Betlem, sinó que, amb humilitat, com els pastors, hi anem, admirem el misteri, i ens deixem convertir per la gràcia i la llum divines.

Enguany a la Catedral de Santa Maria, el Sr. Arquebisbe va inaugurar i beneir, al final de la Missa del Gall, un nou pessebre monumental.

Mons. Joan-Enric Vives presideix l'eucaristia de Nadal a la presó de la Comella. Com ja és tradició en aquestes festes de Nadal, l'Arquebisbe i Copríncep, Mons. Joan-Enric Vives, va visitar el Centre Penitenciari de «La Comella» del Principat d'Andorra la tarda del dia 20 de desembre i hi va celebrar el Nadal. Va tenir una breu reunió amb el Director i Director adjunt del Centre, Sr. Miquel Àngel Garcia i Sr. Carles Oferil i després va presidir l'Eucaristia. Al final va saludar personalment cadascun dels interns. Mons. Vives anava acompanyat per l'Adjunt del Representant Personal del Copríncep, Sr. Eduard Ibáñez, i per la Delegada de Mitjans, Sra. Cristina Orduña.

Van concelebrar la missa, l'Arxiprest de les Valls d'Andorra i Delegat diocesà de Pastoral Penitenciària, Mn. Ramon Sàrries, i el Secretari general, Mn. David Codina. I uns 30 professors i alumnes de les Escoles Mare Janer, Sagrada Família i Sant Ermengol van animar els cants amb música. A la trobada amb el Director i Subdirector, l'Arquebisbe va ser informat de la situació actual dels presos interns, els

funcionaris i el centre penitenciari. La Direcció del Centre va explicar l'evolució en el darrer any dels interns pel que fa al nombre i tipologies, les problemàtiques que els han portat al Centre, i el tipus d'acompanyament que es dona als interns i a les internes. I les necessitats de més espais per a la formació permanent dels interns, així com necessitats d'aparcament.

Actualment hi ha 50 persones internes, dels que 12 estan en règim d'arrest i 5 dels interns són dones. El centre penitenciari ha signat recentment un conveni amb el SAAS d'atenció als interns i s'han programat nous tallers i formacions. Hi ha tallers de ioga, de cine-fòrum (aquest ofert per Càritas de Sant Julià), formacions en millora d'habilitats manuals i d'altres. Hi ha 5 professors voluntaris i, específicament, 25 professionals i voluntaris per a l'Àrea de Salut Mental que actualment s'ha habilitat en la zona per a joves, donat que no hi ha joves interns. Hi ha un usuari d'aquest espai, que es mira que sigui atès de la millor manera possible, fent avaluacions de la seva situació de manera periòdica.

Mons. Vives a la seva homilia exhortà els interns a viure la festa de Nadal com un moment de joia i d'esperança malgrat trobar-se en situació de privació de llibertat i lluny de la pròpia família. El naixement de Jesús venç tota reclusió i dona esperança, malgrat les dificultats, ja que compartint la nostra naturalesa humana amb la seva encarnació, fet pobre i acollit pels pastors pobres, Déu ha donat una dignitat immensa a tota persona humana, per més que hi hagi pogut haver-hi pecat o errors en la seva vida. L'Arquebisbe animà els participants a l'Eucaristia a no deixar-se abatre i a confiar que tard o d'hora es tornaran a trobar en llibertat amb els seus éssers esti-

mats i, en diverses llengües, desitjà la pau que Jesús infant porta a Betlem perquè a Déu res no li és impossible, i en Ell tot ho podem.

Al final de la missa, cada intern rebé un lot-obsequi de Càritas Andorrana i un llibre amb l'Evangelí de cada dia, i pogué saludar personalment el Copríncep o fer-li arribar algun missatge o petició. Molts ho aprofitaren per fer-li conèixer les seves inquietuds i el seu agraïment.

Posteriorment tingué lloc una petita explicació didàctica per al grup coral de 25 alumnes de les escoles de la Sagrada Família de Santa Coloma, Mare Janer i Sant Ermengol, amb joves de 3r i 4t d'ESO i els seus mestres de música i de religió; que havien acudit a la celebració eucarística, sobre el Centre i la seva organització interna i cadascun va rebre un obsequi fet pels reclusos, en senyal d'agraïment. El Copríncep episcopal volgué agrair en nom de tot el País el treball de tots els funcionaris i membres del cos penitenciari d'Andorra en l'exercici de la seva funció i així ho deixà escrit en el Llibre d'Honor del Centre on va signar.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [He 5,1-10 / Sl 39 / Mc 2,18-22]. Sant Marcel I, papa (romà, 308-309), prev. franciscà i mr.

17. □ Dimarts [He 6,10-20 / Sl 110 / Mc 2,23-28]. Sant Antoni el Gran (†356), abat, d'Egipte, patró dels qui tracten amb bestiar, i també de Menorca; santa Leonil·la, mr.; santa Rosalina de Vilanova, verge cartoixana.

18. ■ Dimecres [He 7,1-3.15-17 / Sl 109 / Mc 3,1-6]. Tortosa: □ Sant Ildefons, bisbe; Urgell: ■ Sant Jaume Hilari Barbal i Cosín, rel. i mr.; santa Prisca, mr. romana; santa Margarida d'Hongria, vg. dominicana; santa Vicenta-Maria López Vicuña, vg.

19. ■ Dijous [He 7,25-8,6 / Sl 84 / Mc 3,7-12]. Santa Agnès, vg. i mr.; sant Canut (†1086), rei de Dinamarca; sants Màrius i Marta, i els seus fills

Audifaç i Àbac, mrs. (s. III); sants Gurmensind, prevere, i Servideu, monjo, mrs.

20. ■ Divendres [He 8,6-13 / Sl 84 / Mc 3,13-19]. Sant Fabià, papa (romà, 236-250) i mr.; sant Sebastià, tribú romà mr. (303), patró de Palma de Mallorca.

21. ■ Dissabte [He 10,32-36 / Sl 33 / Jo 17,11b-19]. Sants Fructuós (o Fruitós), bisbe de Tarragona i els

seus diaques Auguri i Eulogi, màrtirs (259).

22. ■ Diumenge vinent, III de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Is 9,1-4 / Sl 26 / 1Co 1,10-13.17 / Mt 4,12-23 (o bé, més breu: 4,12-17)]. Sant Vicenç (Vicent), diaca de Saragossa i mr. a València, nat a Osca (s. III-IV); sant Anastasi, monjo persa i mr.; sant Gaudenci, bisbe; beata Laura Vicuña, vg. salesiana.

Diumenge II de durant l'any (A)

COMENTARI

«Dono testimoni que aquest és Fill de Déu»

Estem al començament d'aquest temps durant l'any en el qual anirem seguint diferents moments de la vida i de l'ensenyament de Jesús. Podem dir que l'evangeli d'avui ens fa com una presentació del qui serà el nostre Mestre durant tots aquests diumenges: Joan testificà: *He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era havia rebut un revelació: Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa, és el qui bateja amb l'Esperit Sant.* Joan ha tingut aquesta experiència quan batejava Jesús i llavors va descobrir la seva identitat: *Jo ho he vist i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.* Ja abans l'ha presentat com *l'anyell de Déu que pren damunt seu el pecat del món.* Joan, doncs, ens presenta Jesús com el que bateja en Esperit. I per això el baptisme de Jesús, molt diferent del de Joan, és un baptisme que té poder per perdonar els pecats. L'Esperit Sant transforma la nostra vida i ens fa fills de Déu a semblança d'aquell que és el Fill primogènit de Déu. Ell s'ha fet home perquè esdevinguem fills de Déu, sense pecat. La primera lectura confirma i explicita la missió de Jesús: *El meu Déu em diu: És massa poc que siguis el meu servent per a restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la meva salvació arribi d'una cap a l'altre de la terra.* Més enllà de la identificació concreta del servent en el text d'Isaïes, aquestes paraules s'apliquen evidentment al Messies: només ell serà llum de tots els pobles, només ell podrà portar la salvació a tot el món. Pau, amb poques paraules defineix Jesús dient que *Jesucrist és el nostre Senyor i el d'ells, és a dir, de tots aquells que pertot arreu invoquen el nom de Jesús.* Pau es presenta precisament com apòstol d'aquest Jesucrist i s'adreça a la comunitat de Corint als santificats en Jesucrist i cridats a ser-li consagrats. Nosaltres, doncs, perdonats, salvats i santificats per ell estem cridats a ser sants i a ser, en ell, llum per a tot el món.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 49,3.5-6)

El Senyor em digué:
«Ets el meu servent, Israel, estic orgullós de tu.»
El Senyor m'ha format des del si de la mare perquè fos el seu servent i fes tornar el poble de Jacob, li reunís el poble d'Israel; m'he sentit honorat davant el Senyor, i el meu Déu ha estat la meva glòria; però ara ell em diu: «És massa poc que siguis el meu servent per restablir les tribus de Jacob i fer tornar els supervivents d'Israel; t'he fet llum de tots els pobles perquè la nova salvació arribi d'un cap a l'altre de la terra.»

► Salm responsorial (39)

R. *Aquí em teniu: Déu meu, vull fer la vostra voluntat.*

Tenia posada l'esperança en el Senyor, / i ell, inclinant-se cap a mi, / ha inspirat als meus llavis un càntic nou, / un himne de lloança al nostre Déu. R.

Però vós no voleu oblacions ni sacrificis, / i m'heu parlat a cau d'orella; / no exigiu l'holocaust ni l'expiació. R.

Per això us dic: «Aquí em teniu: / com està escrit de mi en el llibre, / Déu meu, vull fer la vostra voluntat, / guardo la vostra llei al fons del cor.» R.

Anuncio amb goig la salvació / davant el poble en dia de gran festa. / No puc deixar d'anunciar-la, / ho sabeu prou, Senyor. R.

► Lectura la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 1,1-3)

Pau, que per voler de Déu ha estat cridat a ser apòstol de Jesucrist, i el seu germà Sòstenes, a la comunitat de Déu que és a Corint, als santificats en Jesucrist, cridats a ser-li consagrats, en unió amb tots els qui pertot arreu invoquen el nom de Jesucrist, el nostre Senyor i el d'ells. Us desitjo la gràcia i la pau de Déu, el nostre Pare, i de Jesucrist, el Senyor.

► Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 1,29-34)

En aquell temps, Joan veié que Jesús venia i digué:

«Mireu l'anyell de Déu, que pren damunt seu el pecat del món. És aquell de qui jo deia: Després de mi ve un home que m'ha passat davant, perquè, abans que jo, ell ja existia. Jo no sabia qui era, però vaig venir a batejar amb aigua perquè ell es manifestés a Israel.»
Després Joan testificà: «He vist que l'Esperit baixava del cel com un colom i es posava damunt d'ell. Jo no sabia qui era, però el qui m'envià a batejar amb aigua em digué: "Aquell sobre el qual veuràs que l'Esperit baixa i es posa és el qui bateja amb l'Esperit Sant." Jo ho he vist, i dono testimoni que aquest és el Fill de Déu.»

► Lectura del libro de Isaías (Is 49,3.5-6)

Me dijo el Señor:
«Tú eres mi siervo Israel, por medio de ti me glorificaré». Y ahora dice el Señor, el que me formó desde el vientre como siervo suyo, para que le devolviese a Jacob, para que le reuniera a Israel; he sido glorificado a los ojos de Dios. Y mi Dios era mi fuerza: «Es poco que seas mi siervo para restablecer las tribus de Jacob y traer de vuelta a los supervivientes de Israel. Te hago luz de las naciones, para que mi salvación alcance hasta el confín de la tierra.»

► Salmo responsorial (39)

R. *Aquí estoy, Señor, para hacer tu voluntad.*

Yo esperaba con ansia al Señor; / él se inclinó y escuchó mi grito. / Me puso en la boca un cántico nuevo, / un himno a nuestro Dios. R.

Tú no quieres sacrificios ni ofrendas, / y, en cambio, me abriste el oído; / no pides holocaustos ni sacrificios expiatorios; / entonces yo digo: «Aquí estoy». R.

Como está escrito en mi libro / para hacer tu voluntad. / Dios mío, lo quiero, y llevo tu ley en las entrañas. R.

He proclamado tu justicia / ante la gran asamblea; / no he cerrado los labios, Señor, tú lo sabes. R.

► Comienzo de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 1,1-3)

Pablo, llamado a ser apóstol de Jesucristo por voluntad de Dios, y Sóstenes, nuestro hermano, a la Iglesia de Dios que está en Corinto a los santificados por Jesucristo, llamados santos con todos los que en cualquier lugar invocan el nombre de nuestro Señor Jesucristo, Señor de ellos y nuestro: a vosotros, gracia y paz de parte de Dios nuestro Padre y del Señor Jesucristo.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 1,29-34)

En aquel tiempo, al ver Juan a Jesús que venía hacia él, exclamó: «Este es el Cordero de Dios, que quita el pecado del mundo. Este es aquel de quien yo dije: "Tras de mí viene un hombre que está por delante de mí, porque existía antes que yo". Yo no lo conocía, pero he salido a bautizar con agua, para que sea manifestado a Israel». Y Juan dio testimonio diciendo: «He contemplado al Espíritu que bajaba del cielo como una paloma, y se posó sobre él. Yo no lo conocía, pero el que me envió a bautizar con agua me dijo: "Aquel sobre quien veas bajar el Espíritu y posarse sobre él, ese es el que bautiza con Espíritu Santo". Y yo lo he visto y he dado testimonio de que este es el Hijo de Dios.»